

Gaandeweg dus. Zoals Rainer Maria Rilke dichtte:

Men moet de dingen
de eigen, stille, ongestoorde ontwikkeling
laten,
die diep van binnen komt
en die zich door niets laat haasten of
versnellen;
eerst volledig rijpen –
en daarna baren...

Rijpen als een boom,
die zijn sapstroom niet stuwt
en die rustig in de lentestormen staat,
zonder angst
dat er straks geen zomer kan komen.

Die zomer komt toch!
Maar hij komt alleen bij de geduldigen,
die leven, alsof de eeuwigheid voor hen ligt,
zo zorgeloos stil en wijds.

Men moet geduld hebben
met de onopgeloste zaken in ons hart
en proberen,
de vragen zelf lief te hebben,
als gesloten kamers
en als boeken,
die in een zeer vreemde taal geschreven
zijn.

Het komt erop aan alles te leven.
Als je de vragen leeft,
dan leef je misschien langzaam maar zeker
zonder het te merken,
op een goede dag
het antwoord in.